

2. ja 3. Johanneksen kirje, 1. Pietarin kirje

opettaja Isak Penzev 2014

Shalom, hyvät ystävät. Me jatkamme oppituntia: Apostolien kirjeet Tooran näkökulmasta. Meillä on vielä Johanneksen toinen ja kolmas kirje käsittelemättä. Niissä ei ole mitään uutta, mitä emme olisi jo oppineet. Mutta ne vahvistavat opetuksia, joita jo olen käsitellyt.

2. Johanneksen kirjeen jakeessa 4 me näemme, että opetuslapset vaeltavat totuudessa. Ja totuudessa vaeltaminen on samaa kuin Isän antamat käskyt. Voimme todeta, että käskyt joista puhutaan Uudessa Testamentissa, ovat samoja käskyjä, jotka Jumala on antanut omalle kansalleen Siinain vuorella. 5. jakeessa Johannes muistuttaa edelleen käskystä rakastaa toinen toisiamme. Hän muistuttaa meille, että tämä ei ole uusi käsky. Vaan tämä on käsky, joka on ollut alusta asti. Eli hän edelleen muistuttaa meitä siitä, mitä on ollut alusta.

Missä me näemme sanat " alussa oli "? Me näemme ne ensimmäisellä sivulla Tooran tekstissä. Hyvin tärkeät sanat puhuu meille 6. jae, joka on hyvin tärkeää tänä päivänä: "Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa." Tässä tekstissä me näemme nimenomaan juutalaisen suhtautumisen maailmaan. Ja myös juutalaisen tavan elää. Johannes juutalaisena miehenä vahvistaa tässä, että rakkaus ei ole tunteissa. Vaan rakkaus on teko, ja rakkauden tekoon sisältyy, että me vaellamme käskyjen mukaisesti.

Johanneksen toisen kirjeen 7. jae varoittaa meitä, että meidän pitää uskoa Messiaaseen, mutta nimenomaan todelliseen Messiaaseen. Tämä varoitus on hyvin ajankohtainen meille myös tänä päivänä. Tänä päivänä voimme kuulla todistuksia ihmisiltä, jotka sanovat, että minä uskon Messiaaseen, mutta en usko siihen, että hän on juutalainen tai Daavidin jälkeläinen. Tätä aihetta toinen Johanneksen kirje käsittelee.

8. jae kehottaa meitä tekemään työtä itsessämme, että me saavutamme täydellisyyden. Kysymys ei ole pelastuksesta. Tässä puhutaan voimavarasta, jota meidän tulee käyttää, jotta saavutamme Jumalan tahdon elämäämme. Jos me osallistumme jumalanpalvelustehtävään, jonka tarkoitus on muuttaa maailmaa ja pelastaa maailmaa, me olemme osallisia siihen, ja Jumala on luvannut meille oman pelastuksemme. Mutta tämä ei ole päämäärä. Meidän päämäärämme on se, että vanha luomus ja vanha luonne meissä kuolee. Ja me pyrimme siihen, että annamme uuden luomuksen kasvaa meissä.

Seuraavaksi Johannes juutalaisena miehenä varoittaa meitä juutalaisen tradition mukaisesti ja kehottaa siihen, että ystäväpiirimme olisi niissä, jotka kannustavat meitä

palvelustehtävässä eikä niissä, jotka estävät sitä. 10. jae puhuu meille: "Jos joku tulee teidän luoksenne, eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi."

Jotkut voivat väittää, että miten tämän tekstin voi soveltaa Jeshuan opetukseen vihollisten rakastamisesta. Jos me haluamme ymmärtää, meidän pitää katsoa tätä toisesta näkökulmasta juutalaisen tradition mukaan: Jos ihminen on riidassa toisen ihmisen kanssa ja hän ei kolmeen päivään ole puhunut eikä ollut yhteydessä tähän, niin tradition mukaan nämä kaksi ihmistä ovat vihollisia.

Ja tämä käytäntö oli hyvin yleinen Jeshuan aikana. Jeshuan opetus vihollisista perustui nimenomaan niihin ihmisiin, joiden kanssa oli ollut kolme päivää riidassa. Niiden kanssa Jeshua kehottaa meitä etsimään yhteyttä, pyytämään anteeksi, rukoilemaan heidän puolestaan ja siunaamaan heitä. Mutta emme löydä mitään opetusvahvistusta sille, että meidän pitäisi halata tai suudella niitä vihollisia, jotka ovat Jumalan opetuksen vastustajia. Sen takia Johannes kehottaa meitä kaikkia pysymään kaukana niistä ihmisistä, jotka tuovat väärää opetusta tai vastustavat tätä opetusta.

Myös Johanneksen kolmas kirje puhuu melkein samasta asiasta. Voimme pysähtyä toista jaetta koskevaan kommenttitekstiin. "Rakkaani, minä toivon sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy. "Tätä tekstiä käytetään hyvin yleisesti menestysteologiien perusteena. He väittävät, että sinä menestyt kaikessa. Heidän mielestään tässä ei puhuta ainoastaan hengellisestä menestyksestä.

Meidän pitää ymmärtää, että apostoli toivoo tässä tekstissä meillä olevan kaiken hyvin. Jokainen meistä luonnollisesti toivoo kaikille lähimmille ja ystäville, että heillä menisi hyvin tässä maailmassa ja he menestyisivät. Ei kukaan toivo toiselle vaikeuksia, koetuksia tai kärsimyksiä. Judaismissa ei ole pyrkimys kärsimyksen kautta saavuttaa jotain hyvää. Joillakin muilla uskonnollisilla ryhmillä voi olla tällaisia käsityksiä. Mutta juutalaisuudessa on sellainen ajattelutapa, että jos elämään tulee kärsimyksiä, se niin kuin kaikki muukin tulee Herralta.

Muutamia sananpaikkoja Jobin kirjasta tulee mieleen. 1: 21: "Ja hän sanoi: 'Alastonna minä tulin äitini kohdusta, ja alastonna minä sinne palajan. Herra antoi, ja Herra otti; kiitetty olkoon Herran nimi.'" Sekä 2: 10: "Mutta hän vastasi hänelle: 'Sinä puhut kuin mikäkin houkka nainen. Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin.' Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillansa."

Tämä on hyvä, syvä näkökulma, että Kaikkivaltias Jumala kontrolloi tätä maailmaa, sekä hyvää että pahaa. Kaikki, mitä me otamme vastaan, sekä hyvää että pahaa, tulee Hänen kontrollinsa alla. Ja kaikki tämä antaa voimavaroja, jotta ihminen kasvaa ja

kehittyä. Nimenomaan ihminen, joka vaeltaa Jumalan kanssa, ja hänen päällään on Jumalan Henki. Sen takia myös kärsimys tulee maailmalle. Me palaamme siihen aiheeseen, kun käsittelemme Jaakobin kirjettä. Mutta haluan nyt muistuttaa sanoista, jotka Jeshua itse on puhunut kärsimyksensä Johanneksen evankeliumissa 16: 33, toinen osa:

"Maailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman. "Ja myös roomalaiskirjeessä Paavali on puhunut meille 8: 28: "Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." Se ajattelutapa, että maailmassa meille tulee kärsimyksiä, kumoaa menestysteologien oppeja. 3. Johanneksen kirjeen 2. jakeessa Johannes nimenomaan toivoo, että kärsimys menisi ohi lähimmäiseltä. Mutta tämä ei ole Johanneksen profetaalista sanaa, että tulevaisuudessa on kaikessa oleva menestys.

Tässä kolmannessa kirjeessä me näemme, että Johannes kehottaa meitä uskavaisia tekemään hyviä tekoja. 5. jae puhuu meille ystävällisyydestä ja vieraanvaraisuudesta. Ja hyvin tärkeä on jae 11: " Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt." Tämä, mitä Johannes puhuu, on hyvä ja tärkeä muistutus. Johannes ei opeta meille, että se ihminen on Jumalasta, jolla on oikea opillinen tunnustus. Vaan Johannes väittää, että se ihminen on Jumalasta, joka tekee hyvää.

Olkoon tämä muistutus myös meille, että meidän pitää jokaisena päivänä tehdä hyviä tekoja ja vaeltaa Jumalan käskyjen mukaisesti.

Olemme nyt lopettaneet Johanneksen kirjeiden tulkinnan. Ja kun me haluamme jatkaa eteenpäin, meidän loogisesti kannattaa varmaankin palata Pietarin kirjeisiin.

Pietarin kirjeissä puhutaan hyvin paljon pakanakansoista, jotka tulevat uskoon. Me aloitamme 1. Pietarin kirjeen tulkinnasta ja jatkamme sitten seuraavalla oppitunnilla.

Voimme avata ensimmäisen Pietarin kirjeen. Alkutekstissä näemme, että Pietari puhuu muukalaisille, jotka ovat tulleet uskoon. Keitä ovat nämä muukalaiset? Keitä he ovat? Ovatko he pakanakansoista proselyytteinä juutalaisuuteen kääntyneitä? Vai keitä he ovat? Meillä on vahva käsitys siitä, että tässä puhutaan muukalaisista, jotka tulivat uskoon Messiaaseen, mutta heillä on pakanauskonnon tausta. Mistä me näemme tämän?

Me näemme tästä tekstistä, että Pietari puhuu niille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa. Nämä ovat seurakuntia tai

rukouspiirejä, jotka Paavali on perustanut. Pietari haluaa lähettää kannustussanaa niille seurakunnille, jotka apostoli Paavali on perustanut.

Apostolien teoista me näemme, että on tehty yhtenäinen päätös siitä, että uskoon tulevien pakanakansojen ei tarvitse noudattaa niitä kaikkia käskyjä, mitä juutalaisille kuuluu. Monissa roomalaisvaltakunnan kaupungeissa oli pakanoita, jotka olivat hyvin lähellä synagogaa. Monet heistä olivat asiantuntijoita juutalaisessa elämäntavassa. Mutta heiltä puuttui ainoastaan ympärileikkaus, jota he eivät suorittaneet. Näitä pakanakansojen edustajia nimitettiin Jumalaa pelkääväisiksi.

Mutta Pietari ei puhu tässä niistä Jumalaa pelkääväisistä. Paikkakunnilla, joita tässä mainitaan, oli hyvin vähän paikallista juutalaista toimintaa. Sen takia tässä Pietarin kirjeessä puhutaan nimenomaan niistä pakanakansoista, jotka tulivat uskoon Messiaaseen. Pietari aloittaa siitä, että Paavali tekee hyvää työtä heidän keskuudessaan. Ja hän aloittaa siitä, että he ovat hyvin vahvoja uskossa.

Joskus kun me puhumme, että joku on hyvin perehtynyt uskossa, meille tulee käsitys, että tämä ihminen on lukenut paljon Raamattua. Mutta tiedämme, että tuohon aikaan oli hyvin vähän kirjoja eikä ihmisillä ollut mahdollisuuksia lukea ja perehtyä. Voimme käsitellä, että ehkä uskoon perehtyminen siihen aikaan oli enemmänkin suullisia kertomuksia ja opetuksia, jotka Paavali oli puhunut ja kertonut heille. Nimenomaan niiden ihmisten ryhmälle Pietari puhuu. Pietari näkee näissä ihmisissä erikoisjoukon, jota Jumala kutsuu.

Juutalaisen lain mukaisesti pakanakansoista on olemassa erikoisjoukko. He ovat muukalaisia, jotka haluavat muuttua ja elää Israelin keskellä. Tällaisen muukalaisen oli mahdollista tehdä niin, eikä häntä velvoitettu kääntymään juutalaiseksi.

Mutta minkälaisia vaatimuksia hänelle kuitenkin esitettiin?

Ensisijaisesti hänen piti kieltäytyä monijumalaisesta uskonnosta. Hänen piti uskoa vain Yhteen Israelin Jumalaan. Hänen velvoitteenaan oli seitsemän Nooan käskyä. Ja kolmanneksi hänen piti alistua juutalaiseen oikeusjärjestelmään. Tälle muukalaiselle annettiin muukalaisen asema, joka oli tullut juutalaisten keskelle.

Tässä tekstissä Pietari kirjoittaa nimenomaan niistä pakanakansoista, jotka eivät elä Israelin maan sisällä. Mutta Pietari näkee heidät hengellisellä tasolla niin kuin he eläisivät Israelin maassa. Niin kuin he ovat liittyneet Israelin luvattuun Messiaaseen, Jeshuaan, he hengellisestä näkökulmasta ovat Israelin asukkaita. Kuitenkin, kun he liittyvät Israelin Messiaan uskoon, ensimmäinen vaatimus on se, että heidän pitää kieltäytyä kaikesta epäjumalanpalvelusta. He ottavat vastaan apostolien päätöksen eli

juutalaisten oikeuden. Ja he ovat ottaneet vastaan niiden vaatimusten toisen sekä kolmannen pykälän.

Pietari suhtautuu heihin muukalaisina hengellisellä tasolla. Ja hän kirjoittaa heille kannustuskirjeen.

1: 3 puhuu meille: "Joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisyntyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta." Pietari puhuu samasta evankeliumin sanomasta, mistä Johannes on puhunut. Messiaan kuolleista nousemisen kautta juutalaiset ja pakanakansat saavat uudestisyntymisen ja myös kuolleista ylösnousemisen. Ja tämä on prosessi.

5. jae puhuu meille: "Jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana." Tässä Pietari puhuu lopullisesta vapauttamisesta viimeisenä aikana.

Meille kaikille on tänä päivänä annettu voimavara muuttaa itseä. Meidän tulee muuttua ja kasvattaa muutoksia itsessämme. Meidän pitää vahvistua uudessa luomuksessa, joka kasvaa meissä. Ja tätä uutta luomusta meissä Jumala varjelee. Jumala varjelee tätä uutta kasvua siihen asti kunnes me saamme täydellisen vapauden.

Pelastus, mistä Pietari kirjoittaa, ei ole niin kuin henkilökohtainen pelastus. Pietari puhuu tässä Israelin pelastuksesta ja Israelin pelastuksen kautta koko maailman pelastuksesta. Nimenomaan tämä pelastus ilmestyy lopun aikana. Ne, jotka vaeltavat Herrassa, saavuttavat lopun aikana lopullisen vapauden.

Sen takia Pietari kirjoittaa 6. jakeessa, että sen tähden te riemuitsette. Ja samaa kuin Johannes, Pietari puhuu, että tänä päivänä meillä voi olla ahdistusta. Hän sanoo, että te riemuitsette, vaikka nyt vähän aikaa kärsitte murhetta. Ja tämä murhe tänä päivänä, jos tarpeellista on, tulee meidän elämäämme. Mutta tämä murhe on väliaikaista. Tämä murhe loppuu silloin, kun kaikille tulee lopullinen vapautus.

Vielä tarkemmin voimme puhua tästä aiheesta seuraavalla oppitunnilla.